

10403 - KABİRDE SORULAN ÜÇ SORU

Soru

İnsanın kabirde karşılaşacağı sorular nelerdir? -Bunlardan Allah Teâlâ'ya sığınırız-.

Detaylı cevap

Birincisi: Âdem oğlu ölüp ruhu bedeninden çıktıktan ve kabre konulduktan sonra işte âhiret merhalelerinin ilki o zaman başlamış olur. Çünkü kabir, âhiretin ilk merhalesidir.

Nitekim Osman b. Affân'ın -Allah ondan râzi olsun- azatlı kölesi Hâni'den rivâyet olunduğuna göre o, şöyle demiştir:

كَانَ عُثْمَانٌ إِذَا وَقَفَ عَلَى قَبْرٍ بَكَى حَتَّى يَئِلَّ لِحَيَّتِهِ. فَقَيْلَ لَهُ: تُذْكَرُ الْجَنَّةُ وَالثُّارُ فَلَا تَبْكِي، وَتَبَكِّي مِنْ هَذَا؟). فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الْقَبْرَ أَوَّلُ مَنْزِلٍ مِنْ مَنَازِلِ الْآخِرَةِ، فَإِنَّ نَجَّا مِنْهُ فَمَا بَعْدَهُ أَيْسَرُ مِنْهُ، وَإِنْ لَمْ يَئْنِجْ مِنْهُ فَمَا بَعْدَهُ أَشَدُّ مِنْهُ، قَالَ: وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا رَأَيْتُ مَنْظَرًا قَطُّ إِلَّا الْقَبْرَ أَفْظَعُ مِنْهُ.

[رواه الترمذى وابن ماجه وحسنه الألبانى فى صحيح الجامع]

"Osman bir kabrin üzerinde durduğu zaman sakalını (gözyaşlarıyla) ıslatıncaya kadar ağladı. Kendisine: Cennet ve cehennem zikredildiği halde (cehennem korkusu ve cennet özlemiyle) ağlamıyorsun da bundan (kabir korkusuya) mı ağlıyorsun? diye sorulduğunda o şöyle demiştir: Şüphesiz ki Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu:'Şüphesiz ki kabir,âhiretin ilk merhalesi (ve dünyanın son merhalesi)dir. [1] Eğer ölü, ondan (kabir azabından) kurtulursa, ondan sonraki merhaleler daha kolaydır.Ondan kurtulamazsa, ondan sonraki merhaleler daha çetindir. 'Osman dedi ki: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: 'Kabirden daha korkunç ve daha dehşetli bir manzara kesinlikle görmedim!' [2]

İkincisi: Kabirde kendisine onunla görevli iki melek gelir ve dünyada iken haklarında îmân edip etmediği üç şey; Rabbi, dîni ve peygamberi hakkında onu sorguya çekerler. Eğer

onlara güzellikle cevap verirse, neticesi onun için güzel olur.Yok eğer onlara güzellikle cevap veremezse, iki melek ona şiddetli bir şekilde vururlar.

Kul, eğer imân ehli iyi kimselerden ise, melekler ona beyaz yüzlü kimseler olarak gelirler. Yok eğer fesat ve kötülük ehlinden ise, melekler ona siyah yüzlü kimseler olarak gelirler. İşte bu, kulun kabrinde imtihan olunacağı kabir fitnesidir.

Âişe'den -Allah ondan ve babasından râzi olsun- rivâyet olunduğuna göre, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle duâ ederdi:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسْلِ وَالْهَرَمِ وَالْمَغْرَمِ وَالْمَأْثَمِ。اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ وَفِتْنَةِ النَّارِ وَفِتْنَةِ النَّارِ وَفِتْنَةِ النَّارِ。الْقَبْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ وَشَرِّ فِتْنَةِ الْغَنِيِّ وَشَرِّ فِتْنَةِ الْمَقْرُورِ وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ。اللَّهُمَّ اغْسِلْ حَطَابَيَّاً يَمْاءِعُ الثَّلْجَ وَالْبَرَدَ وَتَقْ قَلِيلِي مِنَ الْحَطَابَيَا كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبَيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ حَطَابَيَّاً كَمَا بَاعِدَتْ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ。[رواه البخاري]

"Allahım! Tembellikten, yaşlılıktan, borçtan ve günahtan sana şığınırim. Allahım! cehennem azabından, cehennem fitnesinden,kabir fitnesinden,kabir azabından,zenginliğin fitnesinin şerrinden, fakirliğin fitnesinin şerrinden ve Mesih Deccâl fitnesinin şerrinden sana şığınırim.Allahım! Günahlarımı, kar suyu ve dolu ile yıka. Beyaz elbisemin kirden arındığı gibi, kalbimi günahlardan arındır ve doğu ile batının arasını uzaklaştırdığın gibi, benimle günahlarımın arasını uzaklaştır." [3]

Hâfız İbn-i Hacer -Allah ona rahmet etsin- şöyle demiştir:

"Kabir fitnesi, kabirde iki meleğin sorusudur." [4]

Safiyurrahman el-Mubârekpurî -Allah ona rahmet etsin- ise şöyle demiştir:

"Kabir fitnesi; kabirde iki meleğin sorusuna cevap verirken şaşırmaktır." [5]

Üçüncüsü: Kabirde iki meleğin sorularını sorulara gelince, bu sorular aşağıda zikredilen hadiste açıkça belirtilmiştir:

Berâ b. Âzib'den -Allah ondan râzi olsun- rivâyet olunduğuına göre, o şöyle demiştir:

[6]

[رواه أبو داود وأحمد وصححه الألباني في صحيح الجامع]

"Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ile birlikte Ensar'dan bir adamın cenâzesini defnetmek için çıktıktı, kabre geldiğimizde kabir henüz kazılmamıştı. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- oturunca, biz de onun meclisine saygıdan dolayı sanki başımızda kuş duruyormuşçasına hepimiz hareketsiz bir şekilde onun etrafında oturduk. Elinde bir çubuk vardı ve düşünceli bir şekilde çubuğun bir ucuya yeri eşeliyordu. Başına kaldırıldı ve -iki veya üç defa-: 'Kabir azabından Allah'a sığının, buyurdu. Sonra şöyle buyurdu: Mümin kul, dünyadan ayrılmak ve âhirete yönelmek üzere olduğu zaman ona gökten yüzleri sanki güneş gibi olan beyaz yüzlü melekler iner. Yanlarında cennet kefenlerinden ve kokularından vardır. Onun görebileceği yere otururlar. Sonra ölüm meleği gelir, baş tarafına oturur ve şöyle der: Ey güzel ruh, çıkış ve Rabbinin mağfiretine ve rızâsına gel. Bunun üzerine o ruh, tulumun ağızından damlayan bir damla gibi çıkar ve ölüm meleği onu alır. Ölüm meleği, mü'min kulun ruhunu aldığında, melekler onu göz açıp kapayacak kadar ölüm meleğinin elinde bırakmazlar. Onu ölüm meleğinin elinden alırlar ve bu kefene koyarlar. O ruhtan, yeryüzünde bulunan en güzel mis kokusu gibi bir koku çıkar. Onu melekler arasından geçirirken: Bu güzel ruh nedir? derler. Dünyadaki en güzel isimlerini söyleyerek: 'Falan oğlu falandır' derler. Dünya semâsına ulaşıcaya kadar çıkarırlar. Melekler onun için kapının açılmasını isterler. Onlara kapı açılır. Bunun üzerine yedinci semâya ulaşıcaya kadar her semâda bulunan Allah'a yakın melekler o ruha eşlik ederler. Nihâyet Allah -azze ve celle- şöyle buyurur: 'Kulumun amel defterini, İlliyyîn'e yazın ve ruhunu yeryüzüne geri gönderin. Çünkü ben, onları ondan (topraktan) yarattım ve yine ona döndüreceğim. Bir defa daha onları (hesaba çekmek üzere) topraktan çıkaracağım.' Bunun üzerine mü'min kulun ruhu bedenine iâde edilir. Ardından iki melek yanına gelip onu oturturlar ve:

Rabbin kimdir? derler.

Mü'min kul: Rabbim Allah'tır, der.

Onlar: Dinin nedir? derler.

Mümin kul: Dinim İslâm'dır, der.

Onlar: Size gönderilen adam hakkında ne dersin? derler.

Mümin kul: O Allah'ın elçisidir, der.

Onlar: Sana bunları bildiren nedir? derler.

Mümin kul: Allah'ın kitabı okudum, ona inandım ve onu tasdik ettim, der.

Bunun üzerine semâdan bir ses gelir: Kulum doğru söyledi. Cennet'ten bir yer döşeyin (makamını hazırlayın), onu cennet elbiselerinden giydirin ve ona cennetten bir kapı açın, der. Bunun üzerine ona cennetin esintisinden ve güzel kokusundan kokular gelir, gözünün görebileceği yere kadar kabri genişletilir. Sonra ona, güzel yüzlü, güzel elbiseli ve güzel kokular içerisinde olan birisi gelir ve seni mutlu edecek şeyle sevin. Bugün sana va'd olunan gündür, der. Bunun üzerine o: Sen kimsin? Senin o hayatı yüzün nedir, der. O: Ben, senin sâlih amelinim der. Bunu işitince, Yâ Rabbi! Kiyâmeti çabuk kopar ki, âileme ve malîma kavuşayım, der. Kâfir kul, dünyadan ayrılmak ve âhirete yönelmek üzere olduğu zaman, yanlarında kaba ve sert elbise olan siyah yüzlü melekler gelir ve onun görebileceği bir yerde otururlar. Sonra ölüm meleği onun yanına gelip başucunda oturur ve ona: Ey çirkin ruh, haydi çık! Allah'ın öfkesine ve gazabına gel! der. Bunun üzerine ruhu bedenine dağılır ve ıslak yüne dolaşan pitrağın [7] yünden çekiliп çıkarıldığı gibi, ölüm meleği onun ruhunu bedeninden çekip alır (ruhu bedeninden güclükle ayrılır). Ölüm meleği ruhunu alınca da, melekler onu göz açıp kapayacak kadar ölüm meleğinin elinde bırakmazlar. Onu ölüm meleğinin elinden alırlar ve kaba ve sert elbiselerin içine koyarlar. Ondan yeryüzünde bulunan en pis leş kokusu gibi bir koku çıkar. Onu semâya yükseltirler. Her semâda bulunan meleklerin yanından geçerken onlar: "Bu pis ruh kimindir? derler. Melekler, dünyadaki en kötü ismini söyleyerek: "Falan oğlu falandır, derler. Dünya semâsına gelince, onun için semânın kapılarının açılmasını isterler, fakat ona kapılar açılmaz. Sonra Rasûlullah - sallallahu aleyhi ve sellem - şu âyeti okudu: "(Öldükleri zaman) onlar (in ruhlarının) a gök kapıları açılmaz ve deve, iğne deliğinden geçinceye kadar onlar cennete giremezler. Suçluları işte böyle cezâlandırırız." (A'râf Sûresi: 40)

Allah -azze ve celle- şöyle buyurur: "Onun amel defterini Siccîn'e (en aşağı tabakaya yazın". Sonra onun ruhu, gökten yere fırlatılıp atılır. Sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şu âyeti okudu: "Kim Allah'a ortak koşarsa, sanki o, gökten düşüp de parçalanmış da kendisini kuşlar kapmış veya rüzgâr onu uzak bir yere sürükleyip atmış kimse gibidir." (Hac Sûresi:31). Ardından ruhu bedenine iâde olunur da (Münker ve Nekir adlı) iki melek ona gelip yanına oturur ve:

Rabbin kimdir? derler.

Kâfir kul: Hah...Hah... Bilmiyorum,der.

Onlar:Dinin nedir? derler.

Kâfir kul: Hah...Hah... Bilmiyorum, der.

Onlar: Size gönderilen adam hakkında ne dersin? derler.

Kâfir kul: Hah...Hah... Bilmiyorum, der.

Bunun üzerine semâdan bir ses: 'Yalan söyledi, ona cehennem'deki yerini hazırlayın ve ona cehennemden bir kapı açın' der.Cehennem ateşinin sığlığını ve sıcak rüzgâlarından gelir ve kaburgaları birbirine geçecek şekilde kabri ona daraltılır.Çirkin yüzlü, kötü elbiseli ve pis kokulu bir adam ona gelir ve şöyle der: Seni üzecek şeye sevin! Bugün, va'd olunduğu gündür.Kâfir ruh ona: Sen kimsin? Çirkin yüz kötülük getirdi, der. O da: Ben senin çirkin amelinim, der.Bunun üzerine: Rabbim! Kıyameti koparma, der."[\[8\]](#)

Bu sebeple doğru olan, iki melek, kabrindeki ölüye ancak tevhîd ve akîde ile ilgili sorular sorar. Bu ise açıkça bellidir.

Yine en doğrusunu Allah Teâlâ bilir.

الحاشية السفلية

الحاشية السفلية

Âhiretin diğer merhalelerinden bazıları şunlardır: Ölümden sonraki diriliş, Allah'ın

↑1 huzurunda hesaba durmak için kiyama kalkmak, herkese amel defterlerinin verilmesi, sırttan geçiş, cennet veya cehenneme girmektir..

↑2 Tirmizî, hadis no: 2308, İbn-i Mâce, hadis no: 4567. Elbânî de 'Sahîhu'l-Câmi' (hadis no: 1684) de 'hadis, hasendir' demiştir.

↑3 Buhârî, hadis no: 6014

↑4 Fethu'l-Bârî, cilt: 11, sayfa: 177

↑5 Tuhfetu'l-Ahvezî, cilt: 9, sayfa: 328

خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَمَ فِي جِنَاحَةِ رَجُلٍ مِّنَ الْأَنْصَارِ فَانْتَهَيْنَا إِلَى الْقَبْرِ وَلَمَّا يُلْحَدْ فَجَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَمَ وَجَلَسْنَا حَوْلَهُ، وَكَانَ عَلَى رُءُوسِنَا الطَّيْرُ، وَفِي يَدِهِ غُودٌ يَنْكُثُ فِي الْأَرْضِ، فَرَفَعَ رَأْسَهُ فَقَالَ: اشْتَعِدُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، -مَرَّتِينَ أَوْ ثَلَاثَةً- ثُمَّ قَالَ: إِنَّ الْعَبْدَ الْمُؤْمِنَ إِذَا كَانَ فِي الْأَنْقَاطَاعِ مِنْ الدُّنْيَا وَإِقْبَالِ مِنْ الْآخِرَةِ نَزَلَ إِلَيْهِ مَلَائِكَةً مِنَ السَّمَاءِ بِيُضُّ الْوُجُوهِ، كَانَ وُجُوهُهُمُ الشَّمْسُ، مَعَهُمْ كَفَنٌ مِّنْ أَكْفَانِ الْجَنَّةِ، وَحَنُوطٌ مِّنْ حَنُوطِ الْجَنَّةِ، حَتَّى يَجْلِسُوا مِنْهُ مَدَ البَصَرِ، ثُمَّ يَجِيءُ مَلَكُ الْمَوْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ حَتَّى يَجْلِسَ عِنْدَ رَأْسِهِ فَيَقُولُ: أَيَّتُهَا النَّفْسُ الطَّيِّبَةُ! أَخْرُجْنِي إِلَى مَغْفِرَةِ مِنْ اللَّهِ وَرِضْوَانِهِ، قَالَ: فَتَخْرُجْ تَسِيلُ، كَمَا تَسِيلُ الْقَطْرَةُ مِنْ فِي السَّقَاءِ فَيَأْخُذُهَا، فَإِذَا أَخْدَهَا لَمْ يَدْعُوهَا فِي طَرْفَةِ عَيْنٍ حَتَّى يَأْخُذُوهَا، فَيَجْعَلُوهَا فِي ذَلِكَ الْكَفِنِ، وَفِي ذَلِكَ الْحَنُوطِ، وَيَخْرُجُ مِنْهَا كَأَطْيَبِ نَفْحَةِ مَسَكٍ وُجِدتُّ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ، قَالَ: فَيَضْعُدُونَ بِهَا فَلَا يَمْرُونَ يَعْنِي بِهَا عَلَى مَلِإِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا قَالُوا: مَا هَذَا الرُّوحُ الطَّيِّبُ؟ فَيَقُولُونَ: فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ بِإِحْسَنِ أَسْمَائِهِ الَّتِي كَانُوا يُسَمُّونَهُ بِهَا فِي الدُّنْيَا حَتَّى يَنْتَهُوا بِهَا إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، فَيَسْتَفْتِحُونَ لَهُ فَيُفْتَحُ لَهُمْ فَيُشَيْعُهُ مِنْ كُلِّ سَمَاءٍ مُّقَرَّبُوهَا إِلَى السَّمَاءِ الَّتِي تَلِيهَا حَتَّى يُنْتَهِي بِهِ إِلَى السَّمَاءِ السَّابِقَةِ، فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: اكْتُبُوا كِتَابَ عَبْدِي فِي عِلَّيْنِ، وَأَعِيدُوهُ إِلَى الْأَرْضِ، فَإِنَّي مِنْهَا خَلَقْتُهُمْ، وَفِيهَا أُعِيدُهُمْ، وَمِنْهَا أُخْرِجْهُمْ تَارَةً أُخْرَى، قَالَ: فَتَعَادُ رُوحُهُ فِي جَسَدِهِ، فَيَأْتِيهِ مَلَكَانِ فَيُجْلِسَانِهِ فَيَقُولُانِ لَهُ: مَنْ رَبُّكَ؟ فَيَقُولُ: رَبِّي اللَّهُ، فَيَقُولُانِ لَهُ: مَا دِيْنُكَ؟ فَيَقُولُ: دِيْنِي الْإِسْلَامُ، فَيَقُولُانِ لَهُ: مَا هَذَا الرَّجُلُ الَّذِي بُعْثَرَ فِيْكُمْ؟ فَيَقُولُ: هُوَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَيَقُولُانِ لَهُ: وَمَا عِلْمُكَ؟ فَيَقُولُ: قَرَأْتُ كِتَابَ اللَّهِ، فَأَمَّنْتُ بِهِ، وَصَدَّقْتُ، فَيَنَادِي مُنَادِي فِي السَّمَاءِ أَنْ صَدَقَ عَبْدِي، فَأَفْرِشُوهُ مِنْ الْجَنَّةِ، وَأَبْلِسُوهُ مِنْ الْجَنَّةِ، وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى الْجَنَّةِ، قَالَ: فَيَأْتِيهِ مِنْ رَوْحَهَا، وَطَبِيبَهَا، وَيُفْسَحُ لَهُ فِي قَبْرِهِ مَدَ بَصَرِهِ، قَالَ: وَيَأْتِيهِ رَجُلٌ حَسَنُ الْوِجْهِ، حَسَنُ الثَّيَابِ، طَيِّبُ الرِّيحِ، فَيَقُولُ: أَبْشِرْ بِالَّذِي يَسْرُكَ! هَذَا يَوْمُكَ الَّذِي كُنْتَ تُوعَدُ، فَيَقُولُ لَهُ: مَنْ أَنْتَ؟ فَوَجْهُكَ الْوِجْهُ يَجِيءُ بِالْخَيْرِ، فَيَقُولُ: أَنَا عَمْلُكَ الصَّالِحُ، فَيَقُولُ: رَبِّ أَقِمْ السَّاعَةَ حَتَّى أَرْجِعَ إِلَى أَهْلِي، وَمَالِي، قَالَ: وَإِنَّ الْعَبْدَ الْكَافِرَ إِذَا كَانَ فِي الْأَنْقَاطَاعِ مِنَ الدُّنْيَا، وَإِقْبَالِ مِنَ الْآخِرَةِ، نَزَلَ إِلَيْهِ مِنَ السَّمَاءِ مَلَائِكَةً سُودَ الْوُجُوهِ مَعَهُمُ الْمُسْوَحُ، فَيَجْلِسُونَ مِنْهُ مَدَ الْبَصَرِ، ثُمَّ يَجِيءُ مَلَكُ الْمَوْتِ حَتَّى يَجْلِسَ عِنْدَ رَأْسِهِ فَيَقُولُ: أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْخَبِيثَةُ! أَخْرُجْنِي إِلَى سَخَطِ اللَّهِ، وَغَضَبِهِ، قَالَ: فَتُفَرَّقُ فِي جَسَدِهِ، فَيَنْتَزِعُهَا كَمَا يَنْتَزَعُ السَّفُودُ مِنَ الصُّوفِ الْمَبْلُولِ، فَيَأْخُذُهَا فَإِذَا كَانَ أَخْدَهَا لَمْ يَدْعُوهَا فِي طَرْفَةِ عَيْنٍ حَتَّى يَجْعَلُوهَا فِي تِلْكَ الْمُسْوَحِ، وَيَخْرُجُ مِنْهَا كَأَنْتِ رِيحٌ حِيفَةٌ وُجِدتُّ

عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ، فَيَصْعُدُونَ بِهَا فَلَا يَمْرُونَ بِهَا عَلَى مَلِإِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا قَالُوا: مَا هَذَا الرُّوْحُ الْخَبِيثُ؟
فَيَقُولُونَ: فُلَانٌ بْنُ فُلَانٍ يَا قَبْحِ أَسْمَائِهِ الَّتِي كَانَ يُسَمِّي بِهَا فِي الدُّنْيَا حَتَّى يُنْتَهِي بِهِ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا،
فَيُسَتَّفَّتُحُ لَهُ فَلَا يُفْتَحُ لَهُ، ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجُ الْجَمَلُ فِي سَمَّ الْخَيَاطِ وَكَذَلِكَ تَجْزِي الْمُجْرِمِينَ) (الأعراف: من الآية 40) فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ:
اَكْتُبُوا كِتَابَهُ فِي سَجِّينٍ فِي الْأَرْضِ السُّفْلَى، فَتُطْرَحُ رُوحُهُ طَرْحًا، ثُمَّ قَرَأَ: (وَمَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَكَانَمَا حَرَّ مِنَ
السَّمَاءِ فَتَحْظَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ) (الحج: 31)

فَثَعَادُ رُوحُهُ فِي جَسَدِهِ، وَيَأْتِيهِ مَلَكَانِ فَيُجْلِسَا نِهَيَ فَيَقُولُانِ لَهُ: هَاهُ! هَاهُ! لَا أَدْرِي، فَيَقُولُانِ لَهُ:
مَا دِيئْنَكَ؟ فَيَقُولُ: هَاهُ! هَاهُ! لَا أَدْرِي، فَيَقُولُانِ لَهُ: مَا هَذَا الرَّجُلُ الَّذِي بُعِثَ فِيْكُمْ؟ فَيَقُولُ: هَاهُ! هَاهُ! لَا أَدْرِي،
فَيُنَادِي مُنَادِي مِنَ السَّمَاءِ أَنْ كَذَبَ، فَأَفْرِشُوا لَهُ مِنَ النَّارِ، وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى النَّارِ، فَيَأْتِيهِ مِنْ حَرَّهَا، وَسَمُومَهَا،
وَيُضَيِّقُ عَلَيْهِ قَبْرُهُ حَتَّى تَخْتَلِفَ فِيهِ أَصْلَاغُهُ، وَيَأْتِيهِ رَجُلٌ قَبِيْحُ الْوِجْهِ، قَبِيْحُ الثِّيَابِ، مُنْتَهِيُ الرِّيحِ، فَيَقُولُ:
أَبْشِرْ بِالَّذِي يَشُوْغِكَ! هَذَا يَوْمُكَ الَّذِي كُنْتُ تُوعِدُ! فَيَقُولُ: مَنْ أَنْتَ؟ فَوَجْهُكَ الْوِجْهُ يَجِيْءُ بِالشَّرِّ، فَيَقُولُ: أَنَا
عَمْلُكَ الْخَبِيثُ، فَيَقُولُ: رَبِّ لَا تُقْرِمِ السَّاعَةَ

Pıtrak: Dikenli tohumları hayvanların kıllarına ve insanların giysilerine takılan bir yıllıkk
↑7 ve otsu bir bitkidir. Botanik (Bitki Bilimindeki) adı; 'Xantium spinosum'dur.

Ebu Dâvud, hadis no: 4753, İmam Ahmed, hadis no: 18063, Lafız İmam Ahmed'e
↑8 âittir. Elbâñî de Sahîhu'l-Câmi', hadis no: 1676'da hadis sahihtir, demiştir.